

Ontvangen reacties op soepeler spelregels en rechten van de arbiter

Inhoud

Pag.

2	Meta-effect
2	Mijn rol en doel
3	Verschil tussen ´Geen bijzaken´ en ´Zoek het effe lekker uit´
4	Ad rem?
6	Beoogde doelgroep instrueren/zelfreinigend vermogen
6	Versoepeling en medeleven
7	Oneens met enkele voorgestelde versoepelingen
7	7 Voor de beurt voorgespeelde kaart
7	7 Een onvoldoende bod laten wijzigen zonder pasverplichting
7	7 Artikel 25A (Het zonder consequenties corrigeren van een onbedoelde bieding)
8	8 Niet meer alerteren
8	8 Omgaan met de klok.

Meta-effect

Dank voor dit prachtige compendium!

Ik hoop dat dit uiteindelijk onderdeel gaat worden voor de relevante opleidingen! De spelregels worden wel regelmatig aangepast, maar de "meta-regels" zijn zoveel belangrijker voor een prettig spel.

Rob:

De meta-regels werken inderdaad uitstekend, ook buiten de bridgetafel. Denk alleen al aan het omgaan met pubers... ☺. Meta-communicatie helpt jou én je gesprekspartner(s) van buitenaf te kijken naar wat we nu eigenlijk aan het doen zijn. Uit de praktijk:

Vader: 'Hoe ver ben je met je huiswerk?'

Zoon: 'Wat vind ik dat toch een akelige vraag, je verpest mijn hele dag.'

Vader: 'In dat geval stoppen we nu meteen over het huiswerk. Ik wil graag met jou afstemmen welke begeleidende/adviserende rol jij vanaf nu van mij wenst als vader.'

Zoon: 'Ja, ja, en als we dat hebben besproken ga je natuurlijk weer verder over het huiswerk...'

Vader: 'Dat hangt helemaal af van jouw wensen.'

Waarna beiden in de lach schoten en bleek dat enig advies/begeleiding toch wel op prijs werd gesteld.

Mijn rol en doel

Bedankt voor het delen van jouw gedachten over "het spel en de regels". Je brengt interessante ideeën naar buiten.

Mij is echter niet duidelijk vanuit welke rol jij dit stuurt. Ik vermoed dat jij bij de NBB geen rol speelt bij het wijzigen van de spelregels; dat wordt mij niet duidelijk. Ik weet ook niet of ik daar een rol in zou kunnen spelen, bijvoorbeeld door het geven van commentaar op jouw document. Ik krijg ook de indruk, dat je kritiek hebt op de NBB, dat het proces van vaststellen van nieuwe spelregels "in het duister" plaats vindt. Nochtans was mij niets bekend over aankomende wijzigingen, maar dat kan ook komen doordat ik niet goed heb opgelet ☺. In ieder geval lijkt de NBB niet bijzonder luis te communiceren over dit onderwerp en in ieder geval geen "volksraadpleging" in het proces mee te nemen. Dat zou wel chick zijn eigenlijk.

In de inleiding van jouw document lijkt jij in eerste instantie aan te geven, dat het vooral betrekking heeft op gedragsregels- en omgangsregels van spelers en arbiters. Iets waar clubbestuurders invloed op kunnen hebben. In de eerste zin van de tweede alinea breng je expliciet de scheiding aan tussen dit onderwerp en de komende wijzigingen van de spelregels, die door de NBB vastgesteld worden.

In de laatste zin breng je de beide onderwerpen echter bij elkaar. En in het hoofdstuk "mogelijke versoepeling van regels" doe je voorstellen om de spelregels te veranderen.

Daarmee wordt voor mij het doel van het document onduidelijk.

Als het zinvol is voor het proces, dat ik commentaar lever op jouw document – los van het delen van mijn gedachten met jou – dan wil ik dat graag doen.
Ik kan dan ook nog enkele ideeën aandragen uit Duitsland waar ik ook bridge.

Rob:

Mijn rol? Dat is een leuke! Door mijn workshops op de afgelopen twee NBB-congressen, en mijn boekjes die ik op uitnodiging van de NBB schreef, zou inderdaad de gedachte kunnen ontstaan dat ik een functie zou hebben binnen de NBB. Daar is geen sprake van. Ook op de ontwikkeling van de nieuwe spelregels heb ik geen directe invloed. Indirect natuurlijk wél! En dat geldt voor alle bridgers; de wetgevende macht staat immers volledig in dienst van de bridgende wereld.

Dat door de combinatie van aandacht voor de houding aan de bridgetafel én soepeler regels enige verwarring ontstaat over wat ik nu écht wil, kan ik begrijpen. Laat mij daarom duidelijk stellen dat naar mijn stellige overtuiging een hoffelijke houding van de spelers voldoende moet zijn voor veel bridgegenoegeen, óók na een overtreding.
Of de soepeler spelregels daadwerkelijk bijdragen aan het speelgenoegeen kan ik niet inschatten. Dat zal de praktijk moeten bewijzen. Daarom wil ik graag van de clubs die dat uitproberen de uitslag van de evaluaties.

Het lijkt mij niet gek om te beginnen met alleen alle aandacht voor de juiste (hoffelijke) houding aan de bridgetafel.

Als dan al volwassen wordt omgegaan met overtredingen/vergissingen, lijkt de versoepeling van de (spel)regels niet nodig.

Voor goede tips, zowel uit binnen- als buitenland, sta ik natuurlijk altijd open!

Ad rem?

Vanwege de lengte en verschillende onderwerpen in de volgende reactie, voegde ik mijn antwoorden/reacties in het kader.

Jouw artikelen heb ik weer met veel aandacht gelezen en ik was erg onder de indruk van het theoretisch artikel over de ideale arbiterhoudingen. Een erg sterk geschreven stuk. Ik vind vooral recht 6 en recht 2 erg belangrijk voor arbiters. Zeker als ze onzeker zijn en/of net beginnen. Persoonlijk ben ik een groot fan van recht 4. Dat is echter in bridge niet zonder risico omdat er altijd protest mogelijk is en je dan als arbiter overruled wordt. Je zult dan bij onwil snel van recht 2 gebruik moeten maken. Ik geef wel toe, dat je met recht 4 wel vaak zult weggkomen en dat het ook vaak gewaardeerd zal worden, maar je moet het risico goed kennen. Verder heb ik wat moeite om verschil te zien tussen recht 6 en 7. Omdat je met de gegeven reacties in recht 7 inderdaad niets kunt, zou ik me eerder beroepen op recht 6.

Rob:

Recht 6, 'Geen bijzaken' gebruik je vooral ter afsluiting van een dialoog waarin je je klemgezet voelt. Je opponent heeft waarschijnlijk gelijk, je hebt geen weerwoord. Omdat het geen

invloed heeft op de rechtzetting, en je de ander zijn gelijk niet gunt ☺, kun je het gesprek zelfs met enige flair afsluiten met: 'Geen bijzaken'. Met deze 'stopper' op zak kun je gemakkelijk ergens op ingaan waar je anders - uit angst opeens met je mond vol tanden te staan - liever omheen loopt. Recht 6 mag je zien als een soort nooduitgang in de communicatie.

Recht 7, Zoek het effe lekker zelf uit', is vooral een recht waarmee je voorkomt dat je met een vervelend gevoel naar huis gaat. Daarmee neem je vooral afstand van het hele gebeuren. Eerlijk gezegd is de naam van dit recht een vertaling van mijn lijfspreuk. En lijfspreuk die ik vooral meegaf aan collega's die mij tijdens mijn vertrouwenspersoonwerk in vertrouwen namen. In die zeer leerzame periode leerde ik vooral dat de mooiste mensen het snelst met een schuldgevoel zitten. Zelfs slachtoffers van regelmatige mishandeling zoeken de oorzaak bij zichzelf! En zonder uitzondering vertelden zij mij later dat ze eerst schrokken van mijn lijfspreuk, maar al snel de grote waarde daarvan voelden. Ja, en nu zal de vraag ontstaan, waarde lezer, wat mijn lijfspreuk dan is? Welnu... 'Laat ze allemaal de kolere krijgen!' Dat hoef je niet uit te spreken, zou ook zinloos zijn, als je maar wel in je hoofd duidelijk afstand neemt. Een mooie vergelijking is losse melk... De oudere lezers, die heel lang geleden naar de melkboer gingen voor losse melk, weten nog heel goed dat je de pan met melk nooit stevig tegen je aan moest houden tijdens het lopen. Dan ging het beslist mis. Afstand houden dus, vroeger met melk, nu met oeverloos vervelend gedrag.

De praktijkvoorbeelden maken voor mij duidelijk dat ze geschreven zijn door een zeer confident en ervaren arbiter. Ik ben zelf niet echt onzeker en ook zeker niet onervaren. Toch veronderstelt de oplossing die je aandraagt, een mate van *ad rem* zijn die veel mensen niet gegeven is. In een aantal situaties zou ook ik een sub-optimale aanpak hebben gekozen. Meta-discussies zijn waanzinnig sterk, maar hordes mensen zullen zich die kwaliteit nooit eigen kunnen maken. En dat terwijl het toch zo eenvoudig klinkt. Dat geldt ook voor sommige van de rechten. En daar zit voor een deel de crux. Net zoals het voor een gevorderde bridger onbegrijpelijk is dat een leider twijfelt tussen het spelen van de vrouw of de boer, zo is het voor een gevorderde arbiter ook lastig om zich te verplaatsen in een beginnende arbiter. Als je jouw stappen en rechten steeds logisch volgt, en de juiste keus maakt, dan is arbitreren meestal een eitje. En toch lukt het ze vaak genoeg niet. Hoe kan dat nou?

Rob:

De veronderstelling dat je **ad rem** moet zijn om snel bepaalde opmerkingen te kunnen plaatsen, stel ik graag bij. Ik ben er redelijk van overtuigd dat je sneller gepast reageert als je een uitstekend beeld hebt van jezelf als arbiter. Met een vleugje superioriteit. Opgelet! Daarmee zeg ik niet dat ik foutloos arbitreer. Verre van dat. Mijn zelfbeeld is vooral uitstekend omdat de kans dat ik het goed doe redelijk hoog inschat, maar vooral... omdat ik altijd

opensta voor een versterking van de rechtzetting die ik voorsta.
Toegegeven, met mijn vinger aan de trekker van recht 6... ☺

Ik ben in het basketbal vele jaren arbiter geweest en zelfs ook een aantal jaren op landelijk topniveau. Met bridge zie ik heel veel parallellen. Om goed te kunnen arbitreran moet je veel vlieguren maken, veel situaties leren herkennen, een aantal handelingen automatiseren en altijd het onverwachte verwachten. Het begint allemaal met het halen van een diploma, maar daarna heb je toch echt, naast je eigen investering, begeleiding en ondersteuning nodig. Als je helemaal alleen jezelf als arbiter moet ontwikkelen zal het moeilijk zijn. Als je talent toont wil iemand je nog wel helpen, maar een club die actief een programma ontwikkelt om arbiters verder te helpen?

Rob:

Ik zie tegelijk ook een groot verschil, met vrijwel alle sporten. De bridgearbiter kan in de regel niet afgaan op eigen waarneming. Hij moet het hebben van de spelers die hem uitnodigen. En van wat hem wordt verteld. Leuk als alle partijen het met elkaar eens zijn, al meteen lastig als er verschillende visies zijn. En je hebt gelijk, alleen dat papiertje halen is één. Maar in de praktijk aan de bak moeten is een heel ander verhaal.

Mijn makke als arbiter? Ik wil te graag de boel oplossen. Daardoor vergeet ik nog wel eens om eerst alle feiten kristalhelder boven tafel te krijgen. Eigenlijk sla ik dus de "meta"-aanpak over. Daarnaast heb ik nog wel eens last van gefixeerd zijn waardoor ik zaken buiten mijn denkkader over het hoofd zie.

Rob:

Heel logisch en menselijk. Vooral door je ervaring. En niet te vergeten, de tijdsdruk! Arbiters die meespelen moeten dat immers combineren met de door hen te spelen spellen.

Jouw epistel is zeker een goed bruikbaar document in de opleiding van arbiters, maar het zal, zoals de situatie nu is, uiteindelijk toch moeten komen van het doorzettingsvermogen van de arbiter om hier iets mee te kunnen doen. Want waar het aan schort zijn mensen die zich achter de arbiters scharen, die de arbiters in bescherming nemen, die arbiters onder hun hoede nemen. Want leren arbitreran is voor een belangrijk deel "trial & error". Niet bang zijn om fouten te maken, maar zoveel situaties aangaan en leren van die waarin het meermaals fout is gegaan. Dat leren kan alleen als je een stabiel klankbord hebt en veel in jezelf investeert.

Hier zit ook een paradox. De CLA/CLB/WL cursus moeten even tussendoor in zo weinig mogelijk lessen. Want arbiter worden mag niet teveel inspanning vergen, want dan wil niemand het meer. Daarom zijn ook de normeringen laag, zodat er voldoende mensen slagen. Allemaal in de hoop dat ze het oppakken en er zelf mee aan de slag gaan. Ondertussen zwemt de gediplomeerde arbiter in het diepe en foeteren spelers er lekker op los.

Het stuk dat jij geschreven hebt zou daarom niet alleen gericht moeten zijn aan de arbiters, maar aan alle andere bridgers. Arbitrage zaken worden altijd vanuit arbitersperspectief geschreven en ook met de arbiters als beoogde doelgroep. Daarom staat het ook altijd weggemoffeld zo ver mogelijk achterin "De Bridge". Schrijf het eens zo dat spelers weten wat de rechten van de arbiter zijn. Laat clubs dat dan vervolgens onder hun leden verspreiden. Want net zoals clubs beter verantwoordelijk zouden moeten zijn voor de opleiding van hun arbiters, zo zouden clubs zich ook veel meer verantwoordelijk moeten voelen voor de opleiding van hun spelers. Want laten we wel zijn, de meeste arbitrages worden toch alleen maar moeilijk door de onzin die spelers weten uit te kramen en het voor eigen rechter spelen?

Rob:

Een **zelfreinigend vermogen van spelers** die regelmatig over de hoffelijkheidschreef gaan zou inderdaad prettig zijn. Toch zullen we moeten werken aan de eigen kracht van de arbiter, alleen al om te voorkomen dat hij afhankelijk is van de spelers die enige opvoeding/bijstelling behoeven.

Ik hoop van harte dat jouw stuk goed ontvangen wordt en hoop dat clubs gaan inzien dat ze zich gerust een beetje mogen inspannen voor hun arbiters.

Versoepeling en medeleven

Geweldig zoveel energie je steekt in dit onderwerp. Maar, maar ik ben het in grote lijnen eens met hetgeen Erik in zijn goed onderbouwde verhaal liet weten. Zelf ben ik arbiter bij twee clubs en moet zeggen dat de arbitrages, ook al zijn ze soms niet geheel juist, goed aanvaard worden. Je blijft altijd leden op een club houden die slecht tegen hun verlies kunnen en die hebben ook meestal de meeste moeite met een arbitrage die in hun nadeel uitvalt.

Een arbitrage uitvoeren bij een verzaking komt veel voor. Laatst maakte een speler een onaardige opmerking tegen zijn partner dat zij verzaakt had. Toen ik hem vriendelijk mededeelde dat hij niet opgelet had, want hij had tenslotte aan zijn partner mogen vragen of ze de gevraagde kleur niet in bezit had, kreeg ik de schuld dat hij die wetenschap niet bezat.

De houding van een arbiter is belangrijk. Je moet een beetje medeleven tonen met degene die de onregelmatigheid heeft veroorzaakt. Vooral niet de schoolmeester gaan spelen, daar heb ik zelf een bloedhekel aan als me dat overkomt.

Rob:

Mijn voorkeur gaat uit naar de correcte toepassing van de spelregels zoals die door de spelregelmakers zijn bedacht. Op dat punt zijn we het dus volstrekt eens.

En ik ben wel benieuwd hoe de versoepeling in de praktijk van verschillende clubs uitpakt. Daar kunnen we alleen maar van leren. Ook/vooral de spelers! Want als een versoepeling niet leidt tot méér plezier, is dat vooral voor de

spelers die moeite hebben/hadden met een scherpere regeltoepassing een leerpunt!

Bij bepaald gedrag kan 'de schoolmeester' heilzamer werken dan een meelevende houding. Gedrag dat absoluut niet door de beugel kan, omdat het genoeg in het spel daardoor wordt verziekt, moet onmiddellijk stoppen en daarom duidelijk worden genoemd. Meelevendheid én 'schoolmeesterschap' kun je wél combineren, met iets als:

'Ik kan mij voorstellen dat als je ervan overtuigd bent dat west na zijn claim bewust zijn kaarten snel in elkaar deed om een verlieslag te markeren, je iets van boosheid voelt. Misschien zou ik met die gedachte zelfs nog méér boosheid voelen. Maar in dit stadium is die gedachte en vooral de beschuldiging van vals spel, prematuur en beslist onacceptabel. Ik wil dat je dat terugneemt.' Gevolgd door stilte. Eveneens een belangrijk stuk communicatiegereedschap!

Oneens met enkele versoepelingen

Mijn reacties staan in het kader:

2 Voor de beurt voorgespeelde kaart

Het niet gebruiken van informatie uit een verkeerde uitkomst is een probleem; wanneer mag men dan in die kleur wel terugkomen? Stel de partner van de overtreder heeft een 2-3-3-5 kaartverdeling met een goede vijfkaart in de kleur van de verkeerde uitkomst, de rest is "troep". Wat dan?

Rob:

Het zal vooral een voor de hand liggende uitkomst moeten zijn. Met het nadeel van de twijfel bij grensgevallen.

3 Een onvoldoende bod laten wijzigen zonder pasverplichting.

Geen pasverplichting voor partner. Ja, maar je weet nu dat je partner een opening heeft, de tegenstanders ook en dan. Kom nou, daar wordt alleen maar misbruik van gemaakt. Oh sorry een vals lachje en je krijgt er geen straf voor? Niet doen.

Dezelfde ruimte (geen pasverplichting voor de partner) haalde ik uit artikel 25B. Als een speler zijn bieding meteen wijzigt - en artikel 25A (onbedoeld) niet van toepassing is, heeft de partner namelijk eveneens géén pasplicht; ook dan mag hij de informatie van de ingetrokken bieding niet gebruiken. In de huidige regelgeving na een onvoldoende bod moet worden nagegaan of de laatste boodschap 'vrijwel' even precies is of preciezer. Zo ja, dan mag zonder pasplicht worden verder geboden. Dat is een uiterst lastig te hanteren grens. Vooral omdat de grens van precies sinds de invoering lijkt te worden verruimd door de top van de wetuitvoerende macht.

4 Artikel 25A (Het zonder consequenties corrigeren van een onbedoelde bieding)

Als je in het verkeer een keer geen voorrang verleent (maar dat in 99,99% van de gevallen wel doet), dan mag je de schade ook betalen. Net als schaken: aanraken is spelen. Nu wordt er te veel goedgekeurd, en

later roepen ze als "dank" de arbiter voor een flut-overtreding van de andere partij.

Rob:

Ik vermoed dat hier sprake is van een misverstand. In mijn voorstel beperk ik juist de ruimte van het straffeloos mogen corrigeren. De psychische grens van niet bedoeld hef ik op. Alleen de fysieke (pakfout) blijft van kracht.

5 Niet meer alerteren. "Ja zo spelen wij het altijd" en je bent weer in het ootje genomen door mensen die geen systeemkaart of een "zooitje ongeregeld" niet paraat hebben. Voorgedrukte kaarten helpen niet want men speelt toch het eigen systeem. Leuk voor de arbiter, krijgt hij hoofdpijn van, maar het werkt niet, heb daar ervaring mee. Nu kun je bij niet altereren en geen systeemkaart nog alle kanten (vooral de goede) op als arbiter.

Rob:

Als eerdere regelingen niet hielpen, ligt dat aan de gestelde regels en/of aan de leiding. Mijn voorgestelde regel is duidelijk. Elk paar speelt het eenvoudige 'clubsysteem' met systeemkaart. Uitzondering is alleen toegestaan voor paren met een eigen duidelijk ingevulde systeemkaart. Wie dus geen systeemkaart bij zich heeft, speelt die zitting het eenvoudige clubsysteem. Daar kan niemand onderuit als je dat door de ALV wordt besloten; zelfs de arbiter en/of het bestuur niet!

6 Omgaan met de klok. "*1 Op het moment dat het signaal klinkt van 'einde ronde' worden de tafelnummers genoteerd die volgens de Bridgemate nog niet op groen staan.*"

Maar wat doe je als de wedstrijdleader meespeelt en mede door arbitrages of verkeerde scores uit de Bridgemate halen later is. Pas werkzaam als de software wordt aangepast en de klok aangestuurd wordt door het NBBR.

Rob:

Onderdeel van deze regeling kan zijn dat na een tijdsoverschrijding en notering de klok even wordt stilgezet tot alle tafels weer zijn bezet. Uiteraard worden tafels niet genoteerd als het spel moest worden stilgelegd omdat de meespelende arbiter moest optreden.